

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑๓/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๗/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๐๖/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๔/๒๕๖๘

วันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี ผู้ร้อง
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๖/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องสรุปได้ว่า พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๖/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีเกี่ยวกับการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเพณีวิชาชีพเฉพาะ (วช.) สายงานนิติการของผู้ร้องและคดีถึงที่สุดเป็นเพียงกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองในชั้นตรวจคำฟ้อง ยังมิได้มีการวินิจฉัยคดีว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือละเว้นกระทำการที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ ไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาคดีที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๒ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่อง ผู้ร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๐๖/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) กล่าวอ้างว่า คดีของผู้ร้อง ศาลปกครองสูงสุดยังมิได้มีการวินิจฉัยคดีว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือละเว้นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ยังไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาคดีที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้วตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าว ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กรณีดังกล่าวมีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๓ -

(คำสั่งที่ ๑๑๓/๒๕๖๘)

(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๐๖/๒๕๖๘)

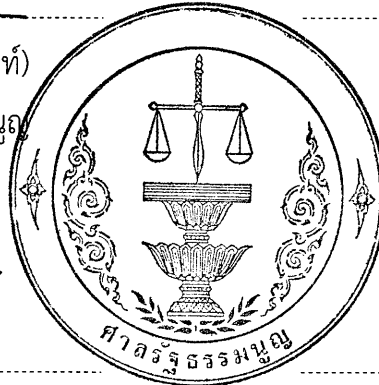
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรวิฐ ทรงแท้ว)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ